BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

ARALIK 2005

„DAĞLARA ÇIKACAĞIZ HESAP SORACAĞIZ"

ŞEMDİNLİ HALKININ ŞİARINI HAYKIRALIM
FAŞİZMDEN HESAP SORACAĞIZ!

OCAK AYININ SON HAFTASINDA
PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİNİ
HER YERDE
DEVRİMCİ EYLEMLERLE ANACAĞIZ!

Önsöz:

İşçi Köylü Kurtuluşu'nu sunduğumuz bu dönem içinde ülkemizde ezilenlerle ezenler arasındaki mücadele Şemdinli'de patlayan bombayla birlikte hız kazandı. Şemdinli halkının kontr-gerilla eylemlerini deşifre eden; yıllarca "gizli" kalan, saklanan, olmadığı iddia edilen JİTEM'i (şimdiki tanımlamayla JİT'i) açığa çıkaran iradesi selamlanmaya layıktır…

Devletin hiçbir kurumunun halkın iradesiyle açığa çıkan gerçekliği deşememesi, hükümetin "sonuna kadar üzerine gidilecek" demekten başka, halkı aldatmaya dönük bir çıkış yolu bulamaması faşizmin acizliğine işarettir. Onlar gerçekler karşısında birer sünepeye dönmektedir. JİTEM hakkında hiçbir açıklamama yapılamaması, Meclis Başkanı Bülent ARINÇ'ın zoraki bu konunun açıklığa kavuşturulması istemine yanıt verilememesi acizliği özetlemektedir. Bir kez daha görmekteyiz ki halk iradesi olmaksızın, devrimci şiddet yükseltilmeksizin gerçekler gizlenmeye devam edecektir.

İşçi Köylü Kurtuluşu'nun görevlerini yerine getirebilmesi tam da bu yönde bir çalışmanın parçası olması ile mümkündür. Eğer bir örgütlenme, halkın iradesini ortaya çıkarma ve geliştirme, bilimsel sosyalizmle birleştirme süreci inşa edilmezse **İşçi Köylü Kurtuluşu** görevlerini yerine getirmemiş olacaktır.

İşçi Köylü Kurtuluşu'nu örgütümüzün ve örgütlenme çalışmalarımızın bir aracı haline getirelim. Tüm alanların, çalışmaların, sorunların yansıdığı ve birleşerek yüksek bir bilince dönüştüğü yayına dönüştürelim. **İşçi Köylü Kurtuluşu**'nu kitlelerin bir fenerine dönüştürmek için partinin görevlerine sıkıca sarılalım, önderliğin gösterdiği yolda yürüyelim…

İçindekiler

Şemdinli Halkının Öfkesini Kuşanarak Kavgayı Büyütelim.....3

Kahraman Direnişin Alevleri Geleceği Aydınlatıyor.....7

Dünyada Devrim İlerlemektedir.....11

Şehitlerimiz Onurumuz ve Meşalemizdir.....16

Devrimci Savaşı Geliştirmek İçin Maddi Desteği Yükseltelim.....20

ŞEMDİNLİ HALKININ ÖFKESİNİ KUŞANARAK KAVGAYI BÜYÜTELİM!

Son süreçte Hakkari ve bazı ilçelerinde bombalar patlatıldı, cinayetler işlendi. Faşist Kemalist diktatörlük patlayan bombaların sorumlusu olarak PKK'yi göstermeye çalıştı. Ama Kürt halkı aynı kanaatte değildi. İşlenen cinayetlerin patlayan bombaların arkasında T.C.'nin olduğunu biliyordu. Dolayısıyla öfkesi ve tepkisini sokaklarda protesto eylemine dönüştürmekte gecikmedi. Kemalist diktatörlük ise bu haklı ve meşru tepkinin üzerine panzerler sürerek yeni cinayetler işlemede tereddüt etmedi. Kürt halkına karşı sürdürülen bu hain saldırılar, halkın protesto eylemlerinin doğru adrese yöneldiğinde somut kanıtı niteliğindeydi.

Elbetteki bu suçlar faşist Kemalist diktatörlüğün bu topraklarda yurtseverler, devrimcilere, komünistlere karşı işlediği ilk suçlar değildi. Katil M. Ağar'ın "bin operasyon" itirafı faşist T.C. tarihinin bir kesitine, Susurluk kazası ise sadece üç beş katilin resmine ışık tutuyordu. Oysa Kemalist diktatörlüğün tarihi başta işçi ve köylüler olmak üzere halk kitleleri ve onların öncülerine, Kürt ulusuna, azınlık milliyetlere karşı açık ve gizli bir zulüm tarihidir. Bu zulüm tarihinde kontr-gerilla eylemleri küçümsenmeyecek derecede fazladır.

Susurluk'ta devletin kirli ilişkileri kamyona çarpan Mersedesle ortaya döküldüğü halde Şemdinli'de aynı ilişkileri kontraların üzerine cesaretle yürüyen halk kitleleri deşifre etti. Şemdinli'de halk, aynı zamanda bu karşı devrimci faaliyetlere karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğinin bir pratiğini de ortaya koydu. Susurluk'taki kazadan sonra devrimci-demokrat güçlerin birlikte hareketi ve süreklileşen tepkisi olumlu yanlar taşıdığı halde, kitlelerin inisiyatifi esas olarak harekete geçirilemedi. Reformist

Bombalı saldırıda halk tarafından suçüstü yakalanan astsubay Ali KAYA

ve uzlaşmacı yön ağırlık kazandı. Şemdinli'de halk devletin düzeltme sözünü başından itibaren yalanladı… Yani Susurluk'ta devlet çeteleri kamyona çarptı. Şemdinli'de ise Kürt halkının iradesine… Her iki olayın ortak yanı, devletin sözde derin gerçekliğinin açığa

çıkmasına hizmet etmesidir. Ama sınıf mücadelesi açısından, kontra örgütlenmelerine karşı mücadele bakımından Şemdinli halkının ortaya koyduğu devrimci irade her bakımdan daha değerli ve anlamlıdır. Biri bir kaza, diğeri ise iradi olarak ortaya konulan devrimci bir pratiktir. Bu ayrımların altını çizmek gerekir.

Ülkemizde son yaşananlar demokrasiden, adaletten, dürüstlükten uzak Kemalist diktatörlüğün bizatihi kendi icraatlarıdır. Dersim'de, Zilan'da, Koçgiri'de ve bugün Hakkari ve ilçelerinde yaşananların tümü bu kanlı diktatörlüğün eseridir. Irkçılık ve şovenizm zehri ile dolu olan Kemalizmin Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı izlediği inkar ve imha siyasetinin günümüzdeki somut ifadesidir.

TKP/ML'nin kurucusu, komünist önder İ. Kaypakkaya yoldaş, bu gerçekliğe yıllar önce şu çarpıcı değerlendirmelerle dikkat çekmişti:

"*Kemalist diktatörlüğün milli meselede izlediği çizgi, tam anlamıyla Türk şovenizmidir. Ve bilindiği gibi, faşist diktatörlüklerin bir özelliği de hakim ulus şovenizmini körüklemek, milli düşmanlıkları yaratarak ve kışkırtarak emekçi halk kitlelerini bölmek, birbirine düşürmektir.*"

"*Kemalizm demek, her alanda Türk şovenizminin kışkırtılması azınlık milliyetlere amansız bir milli baskının uygulanması, zorla Türkleştirme ve kitle katliamı demektir*" (İbrahim KAYPAKKAYA. Seçme Eserler)

TC. tarihinde azınlık milliyetlere ve Kürt ulusuna karşı sergilenen inkarcı ve imha siyaseti bu bakış açısının ürünüdür. Türk egemen sınıfları ve parlamentodaki sözcülerinin demokrasi ve değişime dair tüm söylemleri yalan ve sahtedir. TC. Genelkurmay Başkanının Kürtlere dair söylediği "tarihten ders alsınlar", "sözde vatandaş" söylemleri Kürt halkına beslenen düşmanca duyguların somut ifadesidir. Kin ve nefretin belgesidir.

Bu bol apoletli Amerikan uşaklarının referans olarak gösterdiği tarih, Dersim'de, Zilan'da, sınır boylarında, Newroz kutlamalarında vahşice katledilen, kanı akıtılan Kürtlerin yazılı olduğu tarihtir. Kısa süreli iktidarları dönemindeki bu kanlı tarihi bir tehdit, aynı zamanda bir övünç kaynağı olarak gösterenler, bütün bir tarihi yaratan, büyük saltanatları, katliamcı iktidarları, kana susamış tüm gericilikleri atletmiş kitlelerin kahreden ve yaratan gücü ile tarihin çöplüğüne gömülmekten kurtulamayacaklar. Şemdinli'de katilleri açığa çıkaran irade doğru devrimci bir önderlikle bugünün halk düşmanı katillerini efendileri, amirleri ile

birlikte tüm gerici siyasi iktidarı yerle bir etme cüretini göstermeye muktedirdir. Buna inanmalıyız ve bu uğurda savaşmaktan asla tereddüt etmemeliyiz.

Bilinmeli ve her yerde haykırılmalıdır ki, Hakkari ve çevresinde yaşananlar "derin devletin" değil, generalleriyle, bakanlarıyla, bürokratlarıyla, birer cani olmuş

uzman güvenlik elemanlarıyla, savcılarıyla, hakimleriyle ayan beyan ortada olan devletin işidir. Kimi çevreler "derin devlet" olgusunu devletin dışında ve yapılan bu karşı devrimci eylemleri de "derin devletin" işi olarak yorumlayıp tanımlamaktadır. Bu bakış açısı faşist Kemalist diktatörlüğü aklamaya hizmet eden bir bakış açısıdır. Bu bakış açısı Şemdinli'de yakalanan bombacı katilleri sahiplenen Yaşar Büyükanıt'ın açık "itirafını" dahi gözardı eden bakış açısıdır. Çünkü, bu sahiplenme yapılan bu karşı devrimci eylemlerin arkasındaki güçlerin adresine de ışık tutmaktadır. Bu ışığın gösterdiği kapıda TC. yazmaktadır. Yani "derin" denilen, devletin ta kendisidir. "Derin devlet" veya Susurluk'tan bu yana bolca kullanılan "devlete sızmış kişiler" tanımlamaları faşist diktatörlüğü aklamaya dönük çabalar olarak görülmelidir. Elbette bu çabalar Şemdinli halkının ve tüm halkımızın gerçeklik hakkındaki dolaysız bilgisi karşısında beyhude kalacaktır. Bu çabaları boşa çıkarmak, gerçeklere ışık tutmak en başta Komünistlerin ve devrimcilerin görevidir.

Gerçeklerin ortaya çıkması için uğraşanlar, bunu isteyenler, demokrasi ve adalet arayanlar T.C. dışında, başka bir "derin devlet" varmış gibi hareket etmemelidir. Derin denilen devlet, ordusuyla, MİT'iyle, polisiyle, bürokrasisiyle, özet olarak tüm karşı devrimci kurumlarıyla birlikte T.C.'nin ta kendisidir. Ağarlar, Çatlılar, Şemdinli'de yakalanan JİTEM'ciler,

alçakça görevlerini sürdüren astsubaylar, itirafçılar, uzman çavuşlar, korucular, kısacası tüm katilleri yaratan, pislikleri üreten de T.C.nin kendisidir.

Bugün açısından bu gerçekleri bizim görmemiz tek başına yetmez. Önemli olan bu gerçekleri geniş yığınların görmesini sağlayacak pratik devrimci hamleleri geliştirmektir. Yerinde ve zamanında yaygın propaganda geliştirmek varlık gerekçemizdir. Zamanında yapılamayan veya yerine getirilmeyen her görev devrimci yürüyüşü zayıflatacak, olumsuz etkileyecektir. Dolayısıyla buna asla izin vermemeliyiz. Devrim için kitlelerin ileri yöndeki hareketine destek olmamak, katkı sunmamak, ilgi göstermemek devrimcilikle bağdaşmaz…

Elbetteki faşist diktatörlüğe karşı sergilenecek canbedeli bir duruş, zorlukları, fiziki olarak imha olmayı da içeriyor. Ve tüm bunlar yürüttüğümüz onurlu kavganın doğal sonuçlarıdır. Diğer bir ifadeyle onurluca veya kölece ya da cesaretlice veya korkakça yaşamanın arasında yapılacak olan bir tercihtir.

Hakkari ve ilçelerinde Kürt halkı kölece değil, onurluca direnmeyi tercih etti. Ve ödedikleri bedelle de gerçeklerin açığa çıkmasına hizmet ettiler.

Şimdi bize düşen görev, bu devrimci hamleyle ortaya çıkarılan "derin devletten", yani devletin kendisinden, yakalanan katillerinden ve bunların uzantısı oldukları elebaşlarından hesap sorma sorumluluğuyla hareket etmektir. Bu sorumluluk bize katillerin yargılanması için ortaya konulan her devrimci çabanın içinde yer almak görevini dayatıyor. Bu sorumluluk bize devrimci yöndeki ilerlemenin gelişmesinde özne olmak görevini dayatıyor.

Bu güncel görevimizi yerine getirirken devletin niteliği konusundaki anti-MLM anlayışlara karşı ideolojik-siyasal görevlerimizi asla gözardı etmemeliyiz Bilakis faşist Kemalist diktatörlüğün niteliğine dair kitlelerin kafasında yaratılan, yaratılmaya çalışılan bilinç bulanıklığına karşı, doğruları ortaya koymada, karanlıklara ışık tutmada ısrarlı olmalıyız. Bu yönlü her türlü mücadele aracını kullanmalıyız. Bu konuda ortaya başarılı sonuçlar çıkarmak için öncelikle örgütlü güçlerimizi ideolojik ve siyasal olarak asgari düzeyde silahlandırıp, militan bir pratiğe yöneltmemiz gerekir.

KAHRAMAN DİRENİŞİN ALEVLERİ GELECEĞİ AYDINLATIYOR!

19 ARALIK Katliamı Tarihin Lanetli Sayfalarına Mahkumdur...

"Tarihte son sözü hep direnenler söyler!"

Bu ilke, tüm tarih boyunca devrimcilerin ve tarihin son sınıf kavgasının verildiği andan itibaren de komünistlerin mücadele ilkesi olmuştur. Ülkemizde de her devrimci direnişte, kavganın en zorlu anlarında gelecekte adları ve devrimci mücadelenin yükselmesini sağlayacak değerleri ısrarla anılan, unutulmayan devrimcilere bu ilke rehberlik etmiştir.

19 Aralık 2000 bu ilkenin, faşist diktatörlük karşısında bir kez daha somutlaştığı, içinde büyük acıları ve değerleri de barındıran Türkiye hapishanelerinde gerçekleşen katliam ve büyük direnişin tarihidir. Faşist diktatörlüğün 22 hapishaneye aynı anda gerçekleştirdiği gözü dönmüş saldırıya devrimci ve komünist tutsaklar 28 şehit ve onlarca yaralı vererek direndiler. Onlar bu vahşi katliama boyun eğmeyi onurluca ve tarihin devrimci yöndeki hareketine yön veren ilkeye dayanarak reddettiler. 19 Aralık 2000'de ülkemiz devrimci ve komünist güçleri, insanlık tarihi boyunca büyük mücadeleler ve kahramanlıklarla yaratılmış değerlerin inkar edildiği/edilmesi için yoğun çabaların harcandığı bir dönemde sınıflar mücadelesi tarihine bir kez daha önemli bir not düşmüştür:

Devrim ve sosyalizm idealleri tüm ihanet ve saldırılara rağmen, uğruna yaşamların tereddütsüzce feda edilebileceği idealler olarak beyinlerde ve yüreklerde tüm canlılığıyla yerini korumaktadır. Direngenlik ve feda ruhu her türlü karşı devrimci vahşet ve saldırganlığa rağmen dimdik ayaktadır.

Hapishaneler sınıflar mücadelesinin en çetin alanlarından biridir. Egemen sınıf temsilcileri buraları sistem karşıtlarını ehlileştirdikleri ya da ezip teslim aldıkları alanlar haline getirmeye çalışırlar. Sınıflar mücadelesi sürecinin zorunlu uğrak yerleri olan bu alanlar devrimciler açısından ise, ideolojik sağlamlığın, değer ve düşüncelere inancın, bağlılığın sınandığı alanlar olarak ele alınır.

Tarihin belli dönemlerinde ezen ve ezilenler, sistem bekçileri ile sistem karşıtların, düzen koruyucularla devrimciler arasındaki uzlaşmaz kavgada çatışmalar en ileri noktalarda yaşanır. Zulmeden vahşi katliamları gerçekleştirmekten kaçınmazken, zulme direnenler büyük, unutulmaz direnişlerin kahramanları olurlar. Bu anlarda, birlikte yaşama durumu tamamen ortadan kalkmış karşıt güçler **tüm** iradelerini orta yere koyarlar. 19 Aralık Katliamı ve Direnişi böyle bir sürecin en önemli anlarından biridir. 19 Aralıkta faşist devlet hapishanelere sınıfsal karakteri **gereği** vahşi bir biçimde saldırdı. Kurşunladı, bombaladı; bunlarla da yetinmedi devrimci tutsakları diri diri yaktı. Yaşananlar faşist diktatörlüğün vahşete, katliamlara programlanmış güçlerinin devrimci ve komünist tutsaklara duyduğu sınıfsal kinin boyutunu da gösteriyordu.

Komünistler ve devrimciler komünist

ve devrimci olmanın gereklerini yerine getirdiler. Devrimciler ve komünistler dünya devrim mücadeleleri tarihinde onurlu bir sayfa daha açtılar; proleter ideolojiye, devrimci değerlere, ezilenlerin umut dünyasına hiçbir ilke, onur, değer tanımadan saldırıldığı anda **birlik** ve **mücadele** içinde onurlu yaşamı her şeye tercih ettiler. Düşmanın binlerce kişilik katiller sürüsünün helikopter de dahil

her çeşit silah ve bombayı kullanarak gerçekleştirdiği katliam saldırılarına karşı, o koşullarda bulabildikleri her şeyi bir silaha çevirerek ve esas olarak da ilkelerinden, devrimci inançlarından güç alan bedenleriyle direndiler. Bu bir savaştı ve tutsaklar da bulundukları tüm hapishanelerde yaşamlarını, değerlerini, ilkelerini faşist diktatörlüğün katiller sürüsüne karşı kahramanca savundular. Bu görkemli direniş, düşmanın tutsakları F tiplerine götürmesine engel olamadı, fakat bu, düşmanın kazanması anlamına da gelmiyordu.

Çünkü tutsaklar devrim ve sosyalizmin bayrağını yere düşürmemiş, düşmanı çileden çıkaran bir direniş sergilemişlerdi. Geleceğe taşınan direniş geleneğine yeni halkalar eklendi. Tutsakların direnişi ciddi bir toplumsal destek oluşturulamadığı için F tiplerine gidişin engellenmesini sağlayamadı. Bu anlamıyla bir yenilgiydi. Fakat tutsaklar bu çatışmanın ideolojik cephesinde kazanmışlardı. Çünkü devrim ve sosyalizm bayrağını faşist saldırganlığa karşı dişe diş savundular. Devrimci ve komünist tutsaklar ne kadar direnseler de karşılarındaki gücün salt tutsakların direnişiyle bertaraf edilemeyeceğinin bilincindeydiler. Faşist diktatörlük tutsaklara yönelik bu kapsamlı saldırıya çok uzun süre hazırlanmış ve kendileri açısından en avantajlı, devrimci tutsaklar açısından ise en dezavantajlı koşullarda saldırıya geçmişti. Bu durumu tutsaklar esas olarak görmüştü. Buna rağmen dezavantajlı durum devrimci tutsakların faşist diktatörlüğün saldırıları ve tehditleri karşısında sinme ve gerilemelerini değil aksine öncü olmanın sorumluluğunu daha fazla

taşımalarını getirdi. Çünkü aslolan faşist saldırganlığa karşı **tüm olanaksızlık ve kuvvetler dengesindeki dezavantaja rağmen direnilebileceğini bir kez daha ezilenlere göstermekti ve bu yapıldı**. Devrimci ve komünist tutsaklar, kelimenin gerçek anlamıyla can bedeli direndiler. Bu boyutlu saldırganlığın tüm toplumsal muhalefeti bastırmayı, sindirmeyi hedeflediğinin bilincinde oldukları için direnişteki kararlılıkla da o oranda güçlü olmuştu.

Faşist diktatörlük güçleri bu saldırıyla bir taraftan "güçlülüğünü" ve "yenilmezliği"ni kitlelerin beynine kazımaya ve "sizin de sonunuz bu olur" mesajını göndermeye çalışırken diğer taraftan da tutsaklarda fiziksel imha ve ideolojik bir yıkımı gerçekleştirmeye çalışıyordu. Dönemin ekonomik ve siyasal çelişkileri egemen güçlere hapishanelere dönük böyle bir hamleyi dayatmıştı. Emperyalist efendilerinin dayattıkları Yapısal Uyum Programı'nın yaşama geçirilmesi önünde engel olarak gördükleri tüm toplumsal kesimleri sindirmek için atılmıştı. Bu programların mümkün olduğunca sorunsuz yaşama geçirilmesi açısından hapishanelerdeki devrimcilerin önemli bir engel oluşturduğu ve bertaraf edilmesi gerektiği bizzat dönemin başbakanı Ecevit tarafından ifade edilmişti. Egemenler bu engele yöneldi. 19 Aralık sonrası bir çok yasa tasarısı meclisten geçti. Bütün bunlara baktığımızda tutsaklara yönelik bütünlüklü bir saldırı konsepti oluşturulduğunu görüyoruz.

Emperyalist sistemin giderek artan açmazları, hem emperyalist merkezlerde hem de yarı sömürgelerde egemen iktidarları, kendilerini daha fazla güvenceye alacaklarını düşündükleri düzenlemeleri yapmaya götürmektedirler. 11 Eylül olayları sonrasında, ileri demokrasi normlarına sahip olduklarıyla övünen emperyalist merkezlerdeki güvenlik esaslı "olağanüstü" yeni yasal düzenlemeler ve uygulamalar kendini korumak niyetiyle yapılmıştır. Günümüzde tüm egemen sınıf sözcülerinin en fazla kullandıkları kavramların başında "terörizme karşı mücadele" gelmektedir. Bu kavram, emperyalist güçlerin yeni yüzyılın "tehditleri" olarak belirledikleri hedefler ile uyum içerisindedir. Kapitalist-emperyalist sistemin gidişatını tahlil eden egemen sınıflar, ezilenlerin sisteme karşı tepkilerinin bastıracak, sindirecek düzenleme ve uygulamalara hız vermişlerdir. Giderek artan açlık ve yoksulluk, ezilenlerde sisteme karşı muhalefet veya alternatif arayışlarını giderek daha fazla gündeme getirmektedir. Emperyalistler ve uşakları gelişmekte olan bu süreci baltalamak, bastırmak, ezmek için "yeni" ama tüm eskimiş, çürümüş değerleri, yöntemleri icatlarla geliştirerek uygulamaktadır. Son yıllarda Saygon zindanının geliştirilmiş hali olan Ebu-Gureyb, Guantonamo hapishane/işkencehaneleri, CIA'in adam kaçırma ve sorgu uçakları, Avrupa'nın ve son olarak Afrika ve Kafkasların farklı ülkelerinde sır olmaktan çıkan gizli sorgu merkezleri bu çürümüşlüğün kalıntılarıdır... Bunların halkların mücadelesi ile oluşmuş tüm haklara, tüm değerlere saldırma, bunları

yok etme pahasına gerçekleştiği artık bilinmez değildir. Egemenler ilerici olan her şeyin kendileri için yok olma, tarihin gelecek sayfalarından süpürülme olduğunun bilincindeler. Saldırganlığın en vahşi yöntemlerle gerçekleşmesi, uluslararası kuralları dahi hiçe sayacak düzeyde uygulanması bu gerçeklikten ileri gelmektedir. Oysa, bildik halk deyişiyle, *korkunun ecele faydası yoktur*.... Bu yüzden de toplumsal muhalefetin diri durumdaki odaklarını bertaraf etmeye dönük düzenlemelere büyük önem vermektedirler. Yeni yasal düzenlemelerle, kısmi demokratik kazanımlar dahi tırpanlanmak büyük bedeller ödenerek elde edilmiş tüm hak ve özgürlükler egemenler tarafından ezilenlerin ellerinden alınmak istenmektedir. Doğal olarak da emperyalistler ve uşaklarının öncelikli hedefini halkların öncüleri oluşturmuş, düzenlemeler öncelikle devrimci ve komünistleri hedeflemiştir.

Hapishanelerde dün olduğu gibi bugün de devrimci ve komünist tutsakların mücadelesi ve direnişi devam etmektedir, edecektir de. Sınıflar mücadelesi her düzeyde, kimi yerde en şiddetli biçimde, kimi yerde daha geri düzeyde devam etmektedir ve sınıf mücadelesinin son kavgası her geçen gün sınıfların yok olacağı, sınıfsız topluma doğru şiddetlenerek ilerleyecektir. İnsanlık her geçen gün daha fazla devrim ve sosyalizm ile barbarlık ikilemi arasında, tercihin sınıfsız toplum olacağı bir seyir izlemek üzere sıkışmaktadır. Bu durum beraberinde egemen sistemlerin iktidarlarını güvenceye alacak önlemleri de artırmalarını getirmektedir. Avrupa ülkelerindeki anti-terör yasaları ve ülkemizde yeni yasal düzenlemeler (TMY, CİK) bu yönlü adımların örneklerindendir. Bu tür adımlar daha da artacaktır. Sınıflar mücadelesi sürdükçe ve egemen sömürücü sınıflar tümden alt edilmedikçe hapishaneler ve hapishanelerdeki tutsaklarla egemenler arasındaki savaşımın devam edeceği unutulmamalıdır. Sisteme karşı mücadele eden güçlerin kaçınılmaz mücadele alanlarından biri olan hapishanelerde, tutsaklara yönelik saldırılara karşı devrimci ve onurlu direnişleri sahiplenici bir duruş gerçekleştirmenin önemi büyüktür. **Hapishanelerdeki uygulamalara yönelik dışardan gerçekleştirilen tutsakları ve onların mücadelesini sahiplenici duruş, egemen güçlerin pervasızlığını da önemli oranda engelleyecek, devrimci ve onurlu yaşamın kazanımlarını ve gücünü de koruyacaktır.**

19 Aralık katliam operasyonlarından günümüze tutsakların direnişi çeşitli biçimlerde kesintisiz olarak devam etmektedir. Yalnızca 19 Aralık'tan bu yana geçen süre içerisinde 120 tutsak şehit düşmüş, yüzlercesi sakat kalmıştır. Tutsaklar tüm zorluklara, kısıtlamalara, baskılara, yalıtılmışlığa, hücrelere sıkıştırılan mücadeleye karşın bedel ödeyerek direnmeyi sürdürmektedir. Dışarıdaki toplumsal muhalefet odaklarına düşen görev bu direnişe omuz vermek, desteklemektir. **Tutsakların direnişini sahiplenmek, devrim ve sosyalizm davasını sahiplenmektir.**

Dünya üzerindeki tüm gericilerin sınıf mücadelesinin devrimci yöndeki

hareketine karşı, emperyalizmin yıkım sürecinin bir ölçüde geciktirmek için verdikleri tüm uğraşlar günümüzde hapishaneleri, hapishanelerdeki saldırganlığı, işkenceleri, politik tutsaklara yönelik uygulamaları, anti-işgalci kurtuluş savaşçılarına yönelik insanlık dışı, hukuk tanımaz baskıları uluslararası düzeyde önemli kılmaktadır. Artık bu sorunlar uluslararası bir önemdedir ve bu düzeyde tavrı gerektirmektedir. Bu sürecin aktif, yaratıcı, propagandacı ve örgütleyici birer öznesi olma sorumluluğu ve bunun getirdiği görevler omuzlarımızdadır. Meşru ve haklı mücadelenin öznesi olmak hareketin içinde yer almamızı zorunlu kılar. Gerçekleri bilmek bu gerçekleri halkın muzaffer mücadelesinde değiştirme görevini güçlü kılar... Biz gerçekleri iyi biliyoruz... Görevlerimizi de en iyi şekilde yerine getireceğiz...

EMPERYALİZM VE TÜM GERİCİLER HALK SAVAŞIYLA YERYÜZÜNDEN SİLİNECEKLER DÜNYADA DEVRİM Marksist-Leninist-Maoist Partiler Önderliğinde İLERLEMEKTEDİR!

Dünya üzerinde halkların devrimci mücadelesi burjuvazinin tüm anti propaganda, engelleme çabalarına karşın önündeki engelleri yıkarak ilerlemeye devam ediyor. Halkların mahkum edildikleri koşullar her geçen gün daha da katlanılmaz hale gelirken, bu koşulların halklar lehine değiştirilmesi mücadelesi de sürekli gelişmekte, sıçramalarla büyümektedir. Tüm gizleme uğraşları ilerlemekte olan devrimci mücadelenin kaçınılmaz kazanımları karşısında başarısız kalmaktadır. Daha önce Peru'da, bugün gelişmeye devam eden halk savaşıyla Filipinlerde, halk savaşının çok ciddi başarılar elde ettiği kuşkusuz olan Nepal'de, büyük hamleler gerçekleştirme kapasitesine sahip olduğunu ortaya koyan halk savaşıyla Hindistan'da, örgütlenme ağını derinleştiren ve yaygınlaştıran, halk savaşının başlatılma aşamasında olduğu Brezilya'da ve daha bir dizi ülkede Marksist-Leninist-Maoist hareketler önemli kazanımlar elde ederek dünya halklarına aydınlık bir gelecek için umut vermektedir.

Halkların dünyayı değiştirme mücadelesi kaçınılmaz bir pratiktir. Ezilen sınıfların ezen sınıflara karşı sömürüyü ortadan kaldırmak, zulmü yıkmak üzere verdiği savaşın kaçınılmaz sonucu devrimdir. Savunduğumuz devrim ve yaratmak için tüm benliğimizi ortaya koyduğumuz devrimci savaş tarihsel olarak ilerlemekte olan sınıf savaşına dayanmaktadır. Bu nesnel gerçeklik, ancak doğru bir ideoloji ile ele alınabilirse gelecek karanlık olmaktan kurtarılır. Ancak doğru bir ideoloji tam kurtuluşu sağlayabilir. Her türlü gerici gücü, ne kadar yüksek düzeyde bulunursa bulunsun her tülü askeri saldırıyı bertaraf edecek olan şey sadece doğru bir ideolojidir. Ve dünyanın dört bir yanına bakıldığında, gelişmeler doğru ve objektif bir gözle irdelendiğinde bu ideolojinin Marksizm-Leninizm-Maoizm olduğu görülecektir. Maoist hareketin kendisi bunu ispatlamaktadır. Burjuvaziye yenilgiler tattıran, halkların gerici egemenleri altetme gücüne eriştikleri ya da bu yönde ilerledikleri tüm olgular proletaryanın sürekli gelişen, somut koşullar içinde doğru çözümler yaratmaya muktedir olan ideolojisinin gücüne tanıklık etmektedir. Hangi gelişme olursa olsun, doğru ve objektif yaklaşıldığında görülecektir ki Marksizm-Leninizm-Maoizm'i

ispatlamaktadır.

Marksizm-Leninizm-Maoizm dünyadaki somut durumu ve tüm gelişmeleri üç ana çelişkiyle açıklamış ve bunları önemine göre sıralamıştır. Bunlar; ezilen dünya halkları

ile emperyalizm ve tüm yerli işbirlikçileri arasındaki çelişki, burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişki ve emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkidir. Emperyalizmin varlığı birinci çelişkiyi en önemli çelişki, baş çelişki haline getirmektedir. Çünkü, tüm diğer çelişkiler ancak bu çelişkinin çözümlenmesi sayesinde ilerlemekte, gelişmekte, çözüm yoluna girmektedir. Emperyalizmin dünya halkları üzerindeki hegemonyası devam ettiği sürece kitlelerin önemli bir çoğunluğu baskı altında olmaya devam edecektir. Kitlelerin büyük çoğunluğunun baskı altında olması demek esas çelişkilerin çözülmemesi demektir. Tüm diğer çelişkilerin de çözüm yoluna girmesi için kitlelerin harekete geçmesi, üzerindeki baskıyı kaldırması, devrim yapması gerekir. Bunun esas olduğu yerler yarı-sömürge ve sömürgelerdir. Emperyalizm ile yarı-sömürgelerdeki ve sömürgelerdeki halklar arasındaki çelişki bu nedenle birincildir. Emperyalizmin gücünü yitirmesi, kendi ülkesindeki halklara mağlup olabilmesi için de gerekli olan ezilen dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesidir.

Bu yüzden, emperyalizmin ortaya çıkmasından günümüze kadarki tarihsel süreci belirleyen hareketler esas olarak sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki halk hareketleri olmuştur. Bugün de aynı özellik devam etmektedir. Bu gerçeğin altını çizen ve stratejisini bunun üzerine koyan hareketler ilerlemeler kaydetmiştir. Bugün de Maoist partilerin ve onların önderliğindeki Halk Savaşlarının büyük kazanımlar elde etmesinin nedeni bu gerçeğe uygun davranmaları buna göre bir savaş anlayışı geliştirmeleridir.

Belirttiğimiz gibi, sınıf savaşı her alanda ve sürekli vardır ve ilerlemektedir. Ancak, bunun başarılar elde etmesi, burjuvazinin geçici yenilgiler ya da krizler yaşayarak değil yok edilmek üzere alt edilmesi için olması gereken şey özellikle kitlelerin daha yoğun yaşadığı ve sömürüldüğü yerlerde devrimin ilerlemesi gerekir. Bize bunu öğreten Marksizm-Leninizm ve Maoizmdir. Başkan Mao bu gerçeğin önemini özellikle belirtmiş ve dünya halklarına esas yolu göstermiştir.

Günümüze ve yakın geçmişe kısaca baktığımızda bu gerçeği kesin olarak görebiliriz. Tarihin kitleler tarafından yapıldığını kesin olarak biliyoruz. Marksizm-Leninizm-Maoizm bu ilke üzerinde

gelişti. Kitlelerin bu rolünü inkar eden ya da göremeyen hiçbir akım ilerleyememiş, yaşanmakta olanı açıklayamamış, amacına ulaşamamıştır. Devrim yapma gücünü başka yerlerde arayanlar her zaman yıkıma uğramışlardır. Bu temel ve kesin bilgi Maoist hareketlerin gücünü de açıklamakta birincildir. Herkesin görmesi gereken budur. Olan bir şeyi, ilerlemekte olanı görmemek sadece gerçeği inkar etmektir. Gerçek inkar edildiğinde asla başarı yakalanamaz.

Irak'ta devam etmekte olan savaş, ABD emperyalizminin dünya üzerindeki hegemonyasını sürdürme, daha güçlü olarak rakipsiz olma amacına dayanmaktadır. Herkes bilmektedir ki ABD Irak'ı "terörizm" kaynağı olduğu için değil, tam da diğer emperyalistlerle çelişkisinde bir adım önde olmaya devam etmek için işgal etti. Emperyalistler arasındaki dalaşın, üstünlük mücadelesinin ürünü olan bu işgalin sonunu ne olmuştur? Emperyalizm ile Irak halkı arasında bir savaş… Bu savaşın haklı ve haksız tarafları karşı karşıya gelmiştir. Emperyalistler arasındaki çelişki kaçınılmaz olarak ezilen dünya halklarından biri ile emperyalizmi karşı karşıya getirmiştir. Bu da dünya üzerindeki çelişkiler içinde baş çelişkinin dünya halkları ile emperyalist devletler olduğunu bir kez daha somut olarak göstermektedir. Maoist hareketlerin daha çok ve daha hızlı bir biçimde sömürge yahut yarı-sömürge ülkelerde gelişmesi de bu gerçeğe dayanmaktadır. Kitlelerin tarihsel olarak taşıdığı rolün bir gereği olarak, tarihin kitleler tarafından yapılmasının bir sonucu olarak devrim esas olarak bu yerlerde gelişmektedir.

Daha öncesinde Marks'ın, daha çok da Engels'in, sonrasında Lenin'in ve Stalin'in ve son olarak kesinleştiren ve istisnasız kural olarak formüle ettiği için berraklaştıran olarak Mao'nun ortaya koyduğu biçimiyle şiddetin tarihin ebesi olduğu yine Maoist hareketin güçlenmesindeki rolü oldukça önemlidir. Öğrenmemiz gereken ilkelerden biri de budur. Başkan Mao şiddetin tarihteki rolünü kendinden önceki büyük öğretmenlerden alırken, bunu aynı zamanda incelemeleri ve uygulamalarıyla geliştirdi. Biz ondan bu ilkenin istisnası olmayan, her yerde uygulanması gereken bir ilke olduğunu öğrendik. Buna uygun davranan hareketlerin, bu ilkeyi doğru uyguladıklarında geliştiklerini görmemek için ya kör ya da iflah olmaz burjuvalar olmak gerekir. Devrimci şiddet Marksizm'in belirleyici derecede önemli bir konusudur. Diyebiliriz ki, bu olmadan, kavranmadan ilerlemek mümkün olmaz; gelişmelere vakıf olunamaz ve gelişmelere yön verilemez. Bu olmadan ideolojik olarak burjuvalaşmaktan kurtuluş mümkün değildir. Bütün dünyada görülmektedir ki, devrimci şiddetin rolünü inkar edenler ilerlemeyi bırakalım sadece gerilemişlerdir. Elbette şiddeti yanlış uygulayanlar da var; kitlelerin devrimdeki rolünü görmeksizin uygulanacak şiddetin mahkum olduğu başarısızlık onlar için de geçerli olacaktır. Savunduğumuz şiddet birincil olarak doğru bir somut şartların tahliline, ikinci olarak Marksizm-Leninizm-

Maoizmin evrensel ilkelerine uygun olmak zorundadır.

Bugün dünyanın belli birkaç ülkesinde devrimci şiddet Marksist-Leninist-Maoist partilerin önderliğinde güçlü ilerlemeler göstermektedir. Daha öncesinde Peru'da görülen bu durum şimdi benzer bir hızla Peru'da Halk Savaşını uygulayan komünist partileri halklara umut vermekteyken, emperyalistlere ve terli gericilere, işbirlikçilere, faşist uşaklara korku vermekteler. Dünya halklarını boyunduruğa alanlara acılara tattırmakta, geleceği onlar için kabusa çevirmekteler. Dünya

diğer ülkelerde yaşanmaktadır. Son yıllarda özellikle Nepal'deki Halk Savaşı doğru ideolojinin, doğru bir önderlik çizgisinin, kitlelere güvenen ve kitlelerin güvenini kazanan bir partinin hızlı bir şekilde kitle karakterini kazandığını ve ordusunu inşa edebildiğini göstermiştir. Yıllar önce Başkan Mao'nun ileri sıçrattığı, geliştirdiği proleter savaş çizgisinin yarı-sömürge yarı feodal ülkelerde doğru ve ısrarla, bilinçle uygulandığında emperyalist boyunduruktan kurtuluş için yeterli ve uygun olduğu görülmektedir.

Kapitalist-Emperyalist sistemin iç çelişkilerinin ve eşitsiz gelişim yasasının bir sonucu olarak, günümüzde emperyalist sistem en ağır darbelerini boyunduruk altında tuttuğu yarı-sömürge ülke halklarından yemekte, buralar özellikle de ikinci dünya savaşından sonra proleter dünya devrimin fırtına merkezleri olmayı sürdürmekteler.

Nepal'de, Filipinlerde, Hindistan'da, halklarının hiçbir zaman bitmeyecek olan kurtuluş mücadeleleri için ışıklı bir yol inşa etmekteler…

Ülkemizdeki devrim mücadelesinin ihtiyacı olan temel şeyleri, devrimin ilerlemekte olduğu ülkeleri örnek alarak görebilir, çözümleyebiliriz. Daha önce Peru'da hızla ve güçlü bir şekilde ilerleyen devrimde Komünist Partisinin, doğru bir önderliğin önemi yadsınamaz. Peru devrimi Peru Komünist Partisinin önderi Gonzalo'nun yakalanmasından bu yana önemli derecede gerilemeler yaşadı. Gonzalo'nun yakalanması Peru devriminin önderliğinin yara alması, güç kaybetmesi anlamına geldi. PKP o günden bu yana önderliğini yeniden tesis etmek için uğraşmaktadır. Bunun ancak doğru bir çizgide ısrarla mümkün olduğunu bilerek hareket eden Perulu komünistler son yıllarda silahlı mücadeleye hız verdiler ve Peru gericiliğine darbeler vurarak

devrimin üç sac ayağından ikisini yeniden kurmaya yöneldiler. Parti ve Ordu…

Nepal devrimi kitlelerin devrime olan susamışlığını göstermekten başka, en geri imkanlarda dahi partinin ve kitlelerin mucizeler yaratabildiğini göstermektedir. Bizler her devrimci savaşın aynı güce sahip olduğunu biliyoruz. Devrimler elbette yenilgiler de almıştır, gerilemeler de yaşamıştır. Ancak hiç kimse devrimlerin yarattığı olağanüstü kahramanlıkları, değerleri, bilinçte neden olduğu ilerlemeleri yadsımaz. Maoistler dünya devriminin fırtına merkezlerinde emperyalist boyunduruğa meydan okumakta, onları ezmektedir. Halkların devrime olan ihtiyaçlarını haklı ve meşru bir şiddetle, kitlelerin muazzam yeteneğine, gücüne dayanarak, onlardan bir inşa ederek karşılamaktadır. Maoistleri dünyanın dört bir yanında büyük savaşlar vermeye cüret etmeye götüren şey sahip oldukları ideolojidir. Yıllar önce Marks ve Engels'i, başta Lenin olmak üzere Sovyet devriminin Bolşevik önderlerini, Sosyalist devrimin ve inşanın büyük önderi Stalin'i, Çin devriminin ve Büyük Proleter Kültür Devriminin önderi Başkan Mao'yu sarsılmaz ve yenilmez kılan ideoloji bugün Nepal, Hindistan, Filipinler, Peru komünistlerinin ideolojisidir. Bu ideoloji proletarya sınıfı ile ortaya çıkmış, ilerlemiş, sürekli gelişmiş ve bugün Maoizm aşaması ile en yüksek noktaya varmıştır. Yolumuzu aydınlatan ışık bu ideolojiden beslenmektedir. Nepal Devrimi ve diğer ülkelerdeki devrimlerin yolunu aydınlatan ışık buradan beslenmektedir.

Dünya üzerinde devrim ile karşı devrim arasında bir savaş yaşanmaktadır. Devrimleri inkar edenler, devrimi ezmeye çalışanlar kitlelerin gerçek ihtiyaçlarına sırtlarını dönenlerdir. Bunlar her yerde kaybedecektir. Kazanan devrim olacaktır. Çünkü devrim kitlelerin tarihsel olarak yaptıkları, yapmaya devam edecekleri bir iştir.

TKP/ML Önderliğinin "MİLİTANLARA ÇAĞRI" Metninden:

Şehit yoldaşların anısına, devrimci mücadelenin geliştirilmesi, bu saltanat düzenin yeryüzünden silinmesi için Ocak ayının son haftasında geleceğe dair umudumuzu, sınıf kinimizi, birliğimizi ve amacımızla bütünleşmiş kimliğimizi en ileri seviyede haykırmak için ileri atılalım

Yoldaşlar, devrimin seçkin militanları, devrime gönül vermiş kadın ve erkek işçiler, emekçiler, halk gençliği önümüzdeki yıllar daha zor şartlara ve buna koşut gelişecek savaşlara gebedir. Emperyalizm hemen her gün bu sürecin gelişmekte olduğunu hissettirmektedir. Kendimizi bu zor şartlara ve büyük savaşlara hazırlıyoruz. Kendimizi kazanmak zorunda olduğumuz savaşın büyük savaşçıları olmaya hazırlıyoruz. Kendimizi tarihin altın sayfalarına yazılmış kahramanlıkları yenilemeye hazırlıyoruz. Dünya gericilerinin korkularından ve maniple etme gayretlerinden dolayı terörizm dedikleri devrimci şiddeti geleceğin yolunu aydınlatmak için hazırlıyoruz. Dünyayı değiştirmek ve sınırsız ve sömürüsüz bir dünya için çelikten bir iradeyle büyük karmaşalara hazırlanıyoruz. Çünkü bunu bizden büyük devrim ustaları, büyük değerler yaratan şehitlerimiz, tarihi kanıyla ve yıkılmaz iradesiyle yaratan kitleler istemektedir. Biz bu görevin başarıyla yerine getirilmesini sağlamakla yükümlüyüz.

Önümüzdeki Devrim ve Parti Şehitlerini Anma Haftasında her alanımız, komitemiz sorumluluklarının eksiksiz yerine getirmek için özel bir gayret içinde olacaktır. Bildirilerimizi en geniş kitlelere ulaştırmak için şimdiden planlar yapmalı ve yetersizliklerimizi gidermeliyiz. Şehitlerimizi tanıtmak ve anmak için eylemlerimizi çeşitlendirerek bugünden tespit etmeliyiz. Molotoflarımız şehit resimlerini sokak gösterilerinde aydınlatmalıdır. Duvar yazıları okuyanların bilincini aydınlatmalıdır. Şehit yoldaşlarımızın mezarlarını kitlesel ziyaretlerde bulunmak ve onların gözlerini üzerimizde hissettiğimizi duyurmak; yürüyüşümüzdeki sarsıntıları silmekte kararlı olduğumuzu mezar başlarında haykırmak görev bilinmelidir.

DEVAMI SAYFA 23'TE

ŞEHİTLERİMİZ ONURUMUZDUR VE MEŞALEMİZDİR !

Adları Milyonlara Rehber Olan Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

Ocak ayı sınıf bilinçli proleterler için takvim yapraklarındaki sıradan bir değişim değildir. Ocak ayı sınıf savaşımında özgürlük ve bağımsızlık uğruna şehit düşen devrimin ve özel olarak da partimizin kadro ve militanlarının anıldığı aydır. Ocak ayının son haftası partimiz TKP/ML için önemli, önemli olduğu kadar da tarihsel anlamı olan bir haftadır. Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede beden olarak yitişlerin, dorukları tutuşturarak gök kubbeyi sarsanların, güneşi kuşatanların anıldığı bir aydır ocak ayı. Bugün, büyük devrim yürüyüşünde, bedenlerini devrim yolunda basamak yapan kahramanlarımızı, önderlerimizi, ustalarımızı andığımız aydır. Ocak ayının son haftası Parti ve Devrim Şehitlerini andığımız haftadır.

Şehitlerimiz, devrimimizin teori ve pratiğini ortaya koyarak ve ona pratikte yaşam kazandırarak büyük bir devrimci cüret ve inançla yaşamlarını devrime armağan ettiler. Onlar çok iyi biliyorlardı ki ideallerin doruğuna ancak bedeller ödenerek varılır. Ve onlar insanlığın evrensel kurtuluşu için, sınıf düşmanlarımızın üzerine yürüyerek hesap sorma bilinciyle devrimci savaşı geliştirerek varılacağının bilinç ve cesaretiyle ölümsüzleştiler. Büyük devrim yürüyüşünde kanlarını toprağa dökerek özgürlük ve bağımsızlık bayrağını devrettiler bizlere. Onlar, her biri devrimin bir ustası, bir önderi, bir devrimci militanıydı. Ve onlar ideallerimizin somut gerçekliği, düşlerimizin somut ifadesiydi. İdeallerimizi geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi, pratiği ve politik hattımızın en bilinçli en ileri kararlı militanlarıydı.

Şehit yoldaşlarımızın heyecan ve coşkularını bugün daha somut ve güçlü kuşanmalıyız. Bugün, duygu ve düşünce yoğunlaşmasında yoldaş özlemi, sıcaklığı ve bağlılığı daha da yükselecektir. Onların ideallerini ve düşlerini daha kapsamlı ve derinlikli olarak hissettiğimiz günler içindeyiz. Onları kaybetmenin hüznünü ve kavgalarını yaşatmanın coşkusunu aynı anda iç içe yaşıyoruz.

Özgürlük bağımsızlık ve halk demokrasisi ideallerini yok etmeye, parçalamaya ve bu uğurda yürütülen mücadeleyi kanla boğmaya çalışan emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı savaşımda şehitlerimizin **"Partiyi Güçlendirin!" şiarının** somutlukta ne anlama geldiğini, bunun için neler yapmamız gerektiğini daha güçlü derinden hissediyoruz. Onlar, ancak partiyi sağlamlaştırıp, güçlendirerek sınıf düşmanlarımızın alt edileceğinin bilinciyle şehit düştüler. Onların büyük düşünü ve zorlu mücadelesini daha fazla anlamaya çalışmalıyız.

Onlar biz arkada kalanlara, neden partinin güçlenmesi, sağlamlaşması için çok çalışmamız gerektiğini şiarlarıyla haykırdılar? Neden son nefeslerinde parti ve örgütü güçlendirerek devrimi ilerletmemiz, savaşı büyütmemiz için çalışmamızı istediler. Bu istemi neden büyük bir güçle haykırdılar?

Bu soruların yanıtı, yaşadığımız topraklarda yoksulluk ve acı çeken, gericiliğin koyu karanlığında köreltilen, halkların kurtuluş ihtiyacında ve mücadelesinde, sömürülenlerin, ezilenlerin acısının bilincimizde ki yankısında yatmaktadır.

Bilinmektedir ki sınıf savaşımının her alanda ve çok yönlü silahlarla sürdürülmesi ve sınıf düşmanlarının alt edilip politik iktidar ele geçirilmesi proletaryanın öncü ve önder gücü, en yüksek sınıf örgütü, ileri müfrezesi parti olmadan başarılamaz. Proletaryanın devrimi örgütleme ve yönetme merkezi, kumanda ve komuta karargahı, devrimci partisi olmaksızın zafer elde etmek mümkün değildir.

Parti, işçi sınıfının en ileri müfrezesi ve kalesidir. Proletaryanın bilimsel ideolojisiyle, sınıf savaşının yasalarıyla donanmış ve onun hareketini yöneten, sınıf savaşımına yön veren ve sınıflar mücadelesini devrimi gerçekleştirme için yönlendiren güç partidir. Bu kale güçlenmeden, yeterli düzeyde ve sayıda sınıf bilinçli proleter tarafından sahiplenilip savunulmadan sınıf düşmanlarına karşı ustaca savaşamaz ve sınıf düşmanlarını alt ederek, zafer elde edemez.

Şehitlerimizi anlamak sınıf savaşımındaki can feda duruşlarını, devrimi ve partiyi örgütleme, büyütme yürüyüşlerini anlamaktır. Proletaryanın ve emekçilerin kurtuluşunu hazırlama ve örgütleme aracı olan, sınıf savaşımında tayin edici rol oynayan partinin belirleyici düzeydeki önemi için neden mücadele ettiklerini anlamaya çalışacağız. Bundan bahsedeceğiz. Bunlar anlaşılmadan şehitlerimiz layıkıyla anlaşılamaz. Sınıf savaşımının yasalarını kavramak, bu yasaları proletaryanın ve emekçilerin lehine değiştirme mücadelesinin zorunluluğunu anlamaktır. Bu zorunluluğun yasalarına uygun olarak kitleleri, devrimci savaşı ve partiyi örgütlemektir. Emperyalizmin, faşizmin ve her türden gericiliğin, burjuva ideolojisinden beslenen tasfiyeciliğin saldırısına ve kuşatmasına karşı devrimin ve partinin ilkelerini savunmak, ustaca uygulamak, korumak ve büyütmektir.

Devrim bir savaştır. Devrimci savaşın yasalarını ve örgütleme biliminin yasalarını pratiğin zengin olgularına ustaca uyguladıkça, her çatışmayı devrimin ve partinin gelişim ve güçlenmesi lehine kullanılıp geliştirdikçe, bu savaşımı kesintisiz sürdürdükçe insanlığı sömürüsüz ve sınıfsız şafağa kavuşturabiliriz. Demokratik Halk İktidarını zafere taşıyana kadar şehitlerimizin idealleri ve düşleri bizlerin yaşam nedeni ve düşü olmaya devam edecektir.

Anısı Dillerde Yeşeren
Devrim Çınarları Ölümsüzdür!

Her sınıf kavgasının sayısız "ölenleri" vardır. Bu toplumsal yaşamın şaşmaz yasasıdır. Harcı kandan ve candan örülen devrim mücadeleleri vazgeçilmez bedeller olmadan gerçek haline dönüşemez. Ödenmekten çekindiğimiz her bedel, sömürü ve zulmün ebedi bir kader olarak ezilenlerin boynuna asılması demektir; kölelik boyunduruğuna mahkum olmak demektir. Eğer yer yüzünün ilk gerilla komutanı, özgürlük savaşçısı SPARTAKÜS bedel ödemekten çekinseydi, onun düşü ile ilerleyen insanlık için özgürlük düşü sadece bir düşünce olarak kalırdı. Oysa yer yüzünün ilk gerilla komutanının diğer kölelerden daha güçlü istediği için ve gücün çoğunlukta olduğunu bildiği için bir avuç efendinin kurduğu kafesi parçalamayı göze aldı ve özgürlük bir düş olmaktan çıkıp gerçek haline geldi. İdeallerin ve düşlerin gerçeğe ve somuta dönüşüm pratiği ancak mücadele pratiğiyle mümkün olur. Toplumsal pratiğin değişimin ve dönüşüm sürecinde bedeller ödendikçe düşler gerçek haline dönüşür.

Ve bundandır ki özgürlük için savaşmayan, bedel ödemekten korkanlar özgürleşemez. Özgürlük ve bağımsızlık vazgeçilmez bir düştür ve buna varmanın düşüncesi ezilenlerin, dolayısıyla bugün de işçi ve emekçilerin vazgeçilmez tutkusu olmuştur. Vermeden almanın, yitirmeden kazanmanın yaşamın yasalarında yeri yoktur. Doğanın, toplumun ve insanlık denen emeğin temel yasasında bu ilke vardır. Bundandır ki her devrim savaşımının sayısız "ölüsü" ve sınırsız acısı vardır.zulmün ve sömürünün imparatorlukları ve iktidarları ancak bu yasanın sayısız devinimi içinde yıkıma ve tarihin çöplüğüne gömülür.iktidar emekçilerin ve ezilenlerin elinde ancak bu yasanın zorlu uygulanması içinde güçlü bir silaha dönüşür. Gelecek ancak böyle kazanılır özgürlük ancak böyle aydınlanır.

Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız;

Her tarihsel dönem meşgul olduğu olgularla, kendine özgü nitelik kazanır. Enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının düşmanı emperyalist işgalciler Ortadoğu'daki katliamlarıyla, pervasızca gerçekleştirdikleri işgallerle, en alçak işkenceleriyle dünya halklarının başına bela olmaya devam etmektedir. Irak'ta yaratılan vahşet ve yıkım tablosu Saddam döneminden daha ağır ve ürkütücü boyuttadır. Günün en gerici ve saldırgan egemenleri işkence merkezlerini sınırlarının ötesine taşıyarak, daha kolay ve etkili bir şekilde amaçlarına varmaya çalışmaktadır. Daha çok ve öncü rolünde ABD emperyalizmi ve onun bir kolu gibi çalışmakta olan İngiliz emperyalistleri de işgalle, yıkım ve işkence ile birlikte anılmaktalar. Daha fazla sömürü ve talan için işgale, daha fazla katliam ve yıkıma, işkence ve zulme baş vurmaktan asla çekinmemektedirler. Zulmün ve sömürünün patronları, baronları kendilerine verildiğini iddia ettikleri ilahi tanrısal güce dayanarak dünya halklarını maddi ve manevi köleliğe mahkum ederken, başta Ortadoğu halkları olmak üzere ezilen dünya halkları da özgürlük ve bağımsızlık için devrimci şiddetin en yaratıcı silahlarıyla dövüşmektedirler. İşgalci emperyalist haydutlara en güzel direniş ve kararlılık dersini vermektedir. Bedenlerini işgale uğramış toprakları üzerinde patlayan bir bombaya çevirerek, işgalci haydutlara en güzel, en anlamlı ve en görkemli direniş ve savaş dersi verilmektedir. Irak halkının kahraman emekçileri, kadın ve çocukları bedenlerini işgalcilerin postalları altında patlatarak, direnişleriyle dünya haklarının ilham ve yaşam kaynağı olmaya devam etmektedir. Emperyalist işgalciler yarattıkları yıkım ve zulüm tablosuyla başta kendi halkı olmak üzere dünya halkları tarafından dünden daha fazla lanetle anılmaktadır. Emperyalizm ve her türden işgalci sömürgeci haydutlar ezilen dünya halklarının lanetli öfkesinde boğulmaktan kurtulamayacaktır. Özgürlük, çok sayıda bedel ödenerek düş olmaktan çıkıp gerçek olacaktır. Çünkü zulmün ve yıkımın yaratıcıları, büyük düşmanlar, dünya halklarının başına bela olan ABD ve İngiliz emperyalizmidir. Düşmanı büyük olanın savaşında bedel ağır ve bedel ödeyenlerin sayısı çok olur.

İşgalcilerin uşağı, komprador burjuva ve feodaller işgalci haydutların sömürü ve zulmü için yaşadığımız toprakları arsızca her türlü kullanımına sunarak işgalin suç ortağı olmaya devam etmektedir. Faşist devlet bir yandan işgalcilere uşaklıkta kusur etmezken diğer yandan burjuva-feodal, faşist düzeninin bekası için cinayetler işlemekten, provokasyonlar

örgütlemekten geri durmamaktadır. Şemdinli'de ortaya çıkan geçeklik faşist, ırkçı, kıyıcı devletin gerçek yüzüdür. Şemdinli'de faşizm bu kez kamyona değil halkın devrimci iradesine çarptı. Gerçek suçlunun, katil ve provokatörün devletin kendisi olduğu ve bunları yargılayacak, onlardan hesap soracak yegane adalet merciinin halk olduğu gerçekliği bir kez daha anlaşıldı. Ne TC'nin sahte demokrasisi, hukuk devleti sahtekarlığı ne de AB yolunda sonu gelmez adımlar onun kanlı ve kirli yüzünü gizleyebilir.

En önemlisi burjuva-feodal, faşist düzen devam ettikçe Şemdinli'de ortaya çıkan cinayetlerin, devlet tarafından örgütlenen katliam ve provokasyonların artarak devam edeceğini bilmek gerekir. Bu devletin politik gerçekliğidir. Ve artık anlaşılmalıdır ki Susurluk'taki kazada ortaya saçılan pislikler ve Şemdinli'de halkın iradesiyle deşilen saldırganlıktan saçılan pervasızlık düzenin kanlı iç dünyasından başka bir şey değildir.

Emekçiler, Yoldaşlar!

Kapitalist-emperyalist dünya düzeni ve onun bağlaşıkları olan burjuva-feodal-faşist diktatörlüklerin hiç bir zaman kınamadıkları fakat açıkça sahiplenme cesareti de bulamadıkları sermaye ve özel mülkiyet dünyasının çıkarlarını daha özel bir örgütlülük ve kanlı bir kıyımla koruyan kontr-gerilla faaliyetlerinin emperyalizm ve faşizmin faaliyetlerinden başka bir şey olmadığı daha önce Susurluk kazasıyla, şimdi de "Şemdinli gerçekliğiyle" anlaşılmıştır.

Dünyadaki gelişmelere ve ülkemizdeki gerçekliğe doğru bakıldığında görülecektir ki hiçbir söylem ve hiçbir örtü kapitalist-emperyalist sistem gerçekliğini burjuva-feodal, faşist düzen çıplaklığını gizleyememektedir.

Üzerinde yaşadığımız ve sınırları egemenlerce çizilmiş toprak parçalarında ezilenlerin, devrimin ve direnişin örgütlenmesinde şehitlerin her biri bir damla olmuş, yükselen dalgaya güç vermiştir. Onlar somut ve acil görevlerin yerine getirirken şehit düşmüşlerdir.

Parti ve devrimin her militanı somut görevleri yerine getirmek için çaba harcamalıdır. Tutarlı bir devrimci mücadele ancak bu şekilde mümkündür. Bu tutarlılık şehitlerden öğrenilmelidir. Onlar enternasyonal proletaryanın kurtuluş bayrağını daha yükseklerde dalgalandırmak görevini yüklendiler ve "hiç bir aşk çaba gösterilmeksizin, hiç bir özgürlük uğruna savaşılmaksızın kazanılmamıştır" dediler. Yanlış söylemediler. Akmaya devam eden kan, düşen can sınıf kinini, ateşlenen her devrimci namlu davayı kazanma kararlılığını örste biçimlendirmeye devam ediyor. Küçük, büyük mücadeleler; ulusal ve sınıfsal mücadeleler tek potaya, nihai ve evrensel özgürlüğün, her türlü baskı, bağımlılık ve boyunduruktan kurtuluşun enternasyonalist potasına akıyor.

Tereddüdü, bencilliği, kitlelere güvensizliği ateşe ver!

Direnme düşüncesini kamçıla!

Savaşma isteğini karara dönüştür!

Partiyle yürüme, savaşma ve kazanma bilincini ateşle!

Yaşamlarını devrime, proletaryaya ve ezilen yığınların özgürlük ve kurtuluşu davasına ve yüce komünizm zaferine adayanlar ölümsüzdür!

-PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!
-YAŞASIN HALK SAVAŞI!
-ŞAN OLSUN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

DEVRİMCİ SAVAŞI GELİŞTİRMEK İÇİN MADDİ DESTEĞİ YÜKSELTELİM!

Her türden zorbalığın, sürekli artan sömürünün, çürümüşlüğün ve yozlaşmanın karşısında ayakta durmak; değerlere, devrimci mücadeleye, yaratılmış ve yaratılmakta olan kahramanlıklara sahip çıkmak; geleceğin karanlıktan kurtarılması, aydınlık bir geleceğin yaratılması için fedakar davranmak; can bedeli kavganın tam ortasında yer almak bizlerin, iyiden, doğrudan, emekçiden, halktan, işçiden yana tüm insanların görevidir. Bu görev şanlıdır. Bu görev omuzlayanı onurlu kılan geçmişten gelen tüm kahramanlıkları içinde taşıyan ve gelecekteki güzel dünyanın tohumlarını büyüten bir görevdir.

Partimiz her yıl halkın desteğini somut bir değere dönüştürmek, mücadelesini güçlü ve sürekli kılmak için ağırlıklı olarak yurtdışında bağış kampanyası düzenlemektedir. Bu kampanya, -izlenen çizgi kimi eksiklikler, yetersizlikler barındırsa da- partimize gönül vermiş, ondan beklentileri olan, onun çizgisini sahiplenen yoldaşlarımız, sempatizanlarımız, yakın kitlemiz tarafından süreklileştirilmiştir.

Şu anda yurt dışında sürmekte olan bağış kampanyasının ve bu yöndeki genel çalışmaların güçlü bir şekilde sürdürülmesi için kimi yetersizliklerin giderilmesi, halkımızın devrimin ihtiyaçları konusunda aydınlatılması ve örgütlü hareket etmenin zorunluluğunun gösterilmesi gerekmektedir.

Her şeyden önce sürmekte olan kampanya ile desteklenenin, omuz verilenin, katkı sunulanın devrim mücadelesi olduğunu; bu anlamda bütün halktan insanların ihtiyacı olan kurtuluş için, özgür bir dünya için olduğunu bilmeliyiz. Halktan insanlar hiçbir şekilde bu zulüm ve sömürü dünyasından memnun olamazlar. Halktan ve gelecekten, bağımsızlıktan ve özgürlükten yana hiç kimse bu düzenin çarkı içinde hapsolmaktan onur duyamaz. Biliyoruz ki kitlelerin büyük çoğunluğu bu zorunluluklar dünyasından kurtulmayı istemektedir; bu amaç için mücadele eden savaşçılara gıpta etmekte ve onları desteklemektedir. Çünkü bu gerçek anlamda "kutsal", değeri tartışma götürmez bir amaçtır. Çünkü halkın kurtuluşu için mücadele etmek, bu uğurda sağlam ve başarılı adımlar atmak halka mutluluk ve cesaret vermektedir.

Mücadelenin maddi ihtiyaçlarının giderilmesi için yapılan çalışmalarda yoldaşlarımız, sempatizanlarımız kimi olumsuz şartların, taşıdığımız yetersizliklerin, beklentilere yanıt veremeyen yanlarımızın ezikliğini yaşamaktadır. Bu anlaşılır ama yanlış tutum bu gibi çalışmalarda ve özellikle de kampanyalarda amacı silikleştirmektedir. Halka moral vermeyi, daha güçlü bir birliğin

yakalanmasını hedefleyen çalışmalarda bu gibi eksiklikler tersi sonuçlar doğurur. Her yoldaşımız ve partimize gönül vermiş sempatizanımız, halktan insanlar bilmelidir ki bağışlar kurtuluş mücadelesinin, böylesi değerli ve herkes için ihtiyaç olan bir amacın desteklenmesi, güçlendirilmesidir. Birileri için değil devrim için ödenen bedel her ne olursa olsun en değerli bedeldir… Hangi sınıfın yanında yer aldığımız, ne için mücadele ettiğimiz asla unutulmamalı. Bize yön veren, vermesi gereken, bizi her zaman güçlü kılan ve kılacak olan devrimdir; halkın bu yöndeki tarihsel talebidir…

Her alanda yoldaşlarımız örgütsel ihtiyaçlarını karşılamak üzere yaratıcı, etkin bir pratik içinde olacaklardır. Halkımızın bu pratiğe yanıt vermesi, kendi kurtuluşu için mücadele edenlere özverili davranması güçlenmek, büyük başarılara yönelmek açısından gereklidir. Yıpranmış ilişkilerin düzeltilmesi, amaçta birlik yakalanması, düzenli ve niteliği politik açıdan yükseltilmiş bağların inşa edilmesi bu sürecin temel amacını oluşturmalıdır. Hiç kuşkusuz ki bu çalışmalarımız sadece maddi olanaklar elde etmekle sınırlanmamalıdır. Somut olarak bu yönü ön planda olsa da, siyasal ve örgütsel yönü bir o kadar önem taşıyor. Parti ve mücadelenin esas kazanımı oradadır.

Ülkemizde sömürücü sınıfların ve onların faşist diktatörlüğünün, dışta emperyalizmin işçi sınıfı ve emekçi halkı, dünyanın ezilen ve sömürge uluslarını barbarca sömürüp, ezdikleri, her geçen gün daha da uçuruma sürükledikleri, her geçen gün sınıf ayrışmasının ve farkının büyüdüğü, cennetlerini korumak ve ömürlerini uzatmak için işçi ve emekçilerin nice mücadeleler sonucu kazandığı hakları peş peşe gasp ederek yaşamı çekilmez hale getirdikleri bir dünyada yaşıyoruz. Sormalıyız, sınıf düşmanlarımız, bu bir avuç halk düşmanı, mülkiyetin gerçek sahipleri, çalışan, üreten halkın sırtındaki bu asalaklar neden halen egemenler, neden başarılı oluyorlar, neden öyle olmadıkları halde, sayıca çok az oldukları ve her bakımdan halkın üretimine bağımlı oldukları halde bizden güçlü görünüyorlar? Bunun yanıtını doğru vermeliyiz… Onların bundaki başarıları ve dizginsizlikleri, örgütlü ve tepeden tırnağa silahlı oluşlarına, ezilenlerin bilinçsizliğine, örgütsüzlüğüne ve silahsızlığına borçlu olduğunu görmeli, kavramalıyız. Dolayısıyla işçi sınıfı ve emekçilerin bu eksikliği ivedilikle giderilmelidir. Bu eksiklikler giderilmediği müddetçe kitlelerin bu zulüm dünyasından kurtulamayacağını biliyoruz. Komünist partisi önderliğinde kitlelerin devrimci savaşa katılmadıkça köleler gibi sürünerek, yaşam hakkı dilenerek kurtuluşu mümkün olmadığını; bugün ve gelecek nesillerin tam kurtuluşu için devrim, sosyalizm ve komünizmin bir zorunluluk olduğunu, işçi sınıfı ve emekçilerin bu mücadeleyi yürütmek zorunda olduğunu, partimizin de

bu ihtiyacın ürünü olduğunu, örgütlü mücadele yürütmek gerektiğini ve bu mücadeleye her yönüyle destek olmak, maddi katkıda bulunmak gerektiğini görmeliyiz.

Kimileri içinden geçilen zorlu sürecin de etkisiyle, ama esas olarak burjuvazi karşısındaki tarihsel haklılığı ve kazanmaya muktedir ideolojimizin gücünü göremediği için kitlelerin sessizliğini, başarısızlıklara tepkisini, bilinçsiz ve örgütsüzlükten beslenen güvensizliğini yeterince çalışmamanın, fedakar davranmanın nedeni olarak kavramaktadır. Bunlar tarihsel ilerleyişe gözlerini yuman körlerdir. Bunlar zorluklar karşısında dimdik ayakta durmasını beceremeyen yardıma muhtaçlardır. Bunu yaratan siyasal geriliktir. Bunları giderebiliriz. Politik çizgimiz buna yeterlidir. İdeolojimiz bu tutumları asla kabul etmeyecek kadar üstündür. Biliyoruz ki tarihi yaratan kitleler nankör değildir, belki ilk karşılaşmada değil ama kendileri için çalışanları görecek, hissedecek, yalnız ve yanıtsız bırakmayacaklarını unutmamalıyız.

Düşmanımız olan, her türlü zorbalığı uygulayan, sömürüsünü iddiasının aksine her geçen gün daha da arttıran (zenginler daha da zenginleşirken yoksulların sayısı artmakta, sefalet yaygınlaşmaktadır) devlet zorbalıkla halkımızı soyarken, bizlerin yaptığı gönüllü desteği ve kendileri için, devrim için değerler yaratmalarına olanak sağlamayı içermektedir. Bu önemli bir farktır ve halkımızın gördüğü oranda değer vereceği, destekleyeceği bir farktır.

Mücadele mutlaka zorlu yollardan, dönemlerden geçecektir ve bugün de böylesi zorlu bir dönem yaşanmaktadır. Dikkatimizi ve ısrarımızı, sabrımızı ve cesaretimizi birleştirerek yürümek bu dönemlerde büyük önem taşır. Ne kısa vadede üstün başarılar beklemeliyiz ne de yılgınlığa düşmeliyiz. Bu burjuva eğilimlere karşı bilinçle ayakta durmalıyız.

Partimiz esas olarak halk kitlelerine dayanan, bunu ilke edinen bir partidir. Bu ilke yukarıda değindiğimiz amaca uygundur. Yasa dışı örgütlenmek zorunda olan, devrimi başından itibaren silahla inşa etmeyi görev kabul etmiş bir parti olarak, yaşanan her türlü zorluğu halka dayanarak yenmeyi benimsemek bizleri diğer tüm akımlardan ayırır. Eğer bu tutumumuz anlaşılmazsa, kavranıp propaganda edilmezse halk kitlelerinin partimiz için taşıdığı gerçek önem de kavranmamış olacaktır ve çok temel olan bir ilkemiz ayaklar altında alınmış olacaktır.

Evet, yetersizliklerimizin bilincideyiz. Bilincinde olduğumuz çok daha önemli bir şey var ama; tarihten gelen bir kural olarak halkın ısrarlı desteğine sahibiz ve bu en güçlü destektir. Halkın destek sunmadığı hiçbir devrimci, politik hareket başarı kazanamaz. Halkın desteğini kazanacak amaca, politikaya, çizgiyi, birliğe sahibiz. Bunun propaganda edilmesi, bunun anlatılması, bunun gerçeklerle, halkla bütünleştirilmesi görevi eksik kalmamalıdır. Halkımızı bu desteği vermesi için ikna etmeye, devrime çağırmaya devam edeceğiz. Kaçınmayacağımız, ısrarla yapmaya

devam edeceğimiz iş budur. Bu ideolojik bir duruştur. Geri durmak sadece egemen olanlara, ağalara, patronlara kazandırır; emperyalizme ve uşaklarına kazandırır. İleri hamleler yapmak ise devrime, halk kitlelerine kazandırır.

Yoldaşlar, partimize gönül vermiş emekçiler. Biliyoruz ki yer altı faaliyeti ve silahlı mücadele yürütmek zorunda kalan partiler için bu destek çok daha önemli ve değerlidir. Gerillanın silahı, cephanesi, örgütün bu yönlü ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli olan örgütlenme maddi imkan gerektiriyor. Devrimci ajitasyon-propaganda, gizli çalışmaların örgütlenmesi ve başarılı kılınması halkın her türlü desteğine muhtaçtır.

Kavgadır, kimi her şeyini, maddi manevi yönleriyle bütün yaşamını ortaya koyup adayacaktır, kimi hem kendi işinde hem de faaliyetlere maddi, manevi olarak katılacak ve gerekli bedelleri göğüsleyecektir, kimi şu ya da bu oranda işin bir ucundan tutacak ve her yönüyle destekleyecektir, kimi bunları yapacak düzeyde olmayacak ama imkan sunacak ve maddi olanaklarıyla destekleyecektir.

Kuşkusuz en çok desteği bilinçli olan insanlar sunacaktır. Bu anlamda bilinç ve örgütlü olmanın sorumluk derecesi bu çalışmalara katılımda da kendini gösterecektir. Partiye maddi desteği sağlama sürecini bir yanıyla bu yönlerinin yüzlerce çeşidine kafa yorma ve kitlelerin destek, katılım ve olanaklarını ortaya çıkarma süreci olarak kavramalıyız. Diğer taraftan başta kendi kitlemiz olmak üzere, mümkün oldukça en geniş kitlelere gitme, siyasal ajitasyon-propagandalarımızla etkileme, onları kendimize yakınlaştırma, siyasal ve örgütleme bilincini geliştirme, desteğini sağlarken kampanya sonrası ilişkileri süreklileştirme vesilesi olarak görme anlayışıyla yaklaştığımızı asla unutmamalıyız.

sayfa 15'in devamı

Şehit yakınlarını ziyaret ederek onların kendi öz örgütlenmelerinde daha güçlü olmaya çağırmalı, kavganın devam ettiğini onların yanında haykırmalıyız.

Faşizmden hesap sormak,bombalarımızı, silahlarımızı kullanmaktır. Bitiremeyecekleri bir düşmanla karşı karşıya olduklarını onlara korkusuzca göstermeliyiz. Bu kavgada kazanan biz olacağız…

Yoldaşlar, şehitlerimizin anılması partiye hizmette etmekteki kusurlarımızı ortadan kaldırmamızı gerektirir. Örgütlü hareketin gücünü anlamayı, kişisel beklentileri ve tereddüdü yıkmayı, hesapsızca birlik içinde yürümeyi gerektirir. Somut görevler içinde sağlamca çalışmayı gerektirir. Şehit yoldaşları anmak zayıf duruşlarla, durağanlıkla, beklemecilikle, şikayetçilikle, dedikoduculukla bağdaşmaz. Bunlar yıkılması gereken özelliklerdir. Bunlar aşılması gereken yetersizliklerdir. Ocak ayının son haftasına yönelik çalışmalarımızı kendimizi yenilemek, ileri bir seviye yakalamak, birliğimizi pekiştirmek için kullanalım. Şehitlerimizi bunu başararak analım. Büyük görevlere hazırlanmak bugünkü görece daha küçük görevleri yerine getirmektir. Şehitlerimizi onların mücadelesine layık bir pratikle analım…

AP